

EEN NIEUW SEIZOEN VOOR CAMPING BLOKZICHT

Een vrolijk blijspel in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN NIEUW SEIZOEN VOOR CAMPING BLOKZICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BEREND BLOK - oude, wat norske boer van de Blokhoeve. Hij wil negatief overkomen, maar is diep in zijn hart zo kwaad nog niet. 65 jaar.

WOUTER BLOK - zijn zoon. Vlotte, moderne agrarier die vindt dat er nog meer dingen in de wereld zijn dan het boerenwerk alleen, 35 jaar.

ANS - zijn vrouw. Moderne boerin die haar man in alles steunt en steeds weer de gevoelige snaar bij haar schoonvader weet te treffen. 35 jaar.

GREETJE BLOK - dochter van Berend. Studente. Vlotte twintiger.

ROSALIE - weduwe en Campinghoudster. Ze draagt Berend geen kwaad hart toe, want als het aan haar lag was die vete allang uit de wereld. 40 jaar.

CHRISTEL - haar dochter. Vlinderachtig type. Rechterhand van haar moeder en soms nog meer. 20 jaar.

TRUI SCHEP - de werkster, werkt halve dagen op Blokzicht en halve dagen bij Berend. Hobby: puzzelen. Haar vaste stopwoord: ik ga er even bij zitten want dat praat makkelijker. Heeft Sara al gezien.

WILLEM WAGTER - de postbode en klusjesman van Blokzicht. Nog steeds vrijgezel. Hij zou best eens iets anders willen, maar bij de post ben je wel verzekerd van een goed pensioen. 40 jaar.

HARALD DE BRUIN - student. Is al jaren met zijn ouders vaste gast op Blokzicht. Twintiger.

DE ROOY - ambtenaar van recreatie. Zenuwachtig type. Gaat liever met rozen naar Rosalie dan met een gemeenteverordening. Hij woont nog bij zijn moeder. 45 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt in een buitendecor. Het toneel moet denkbeeldig in tweeën gedeeld zijn. Dit effect kan verkregen worden door op de achterwand een landweg in perspectief te schilderen. De scènes worden links of rechts gespeeld. Dit kan eventueel ook nog met licht benadrukt worden. Links een klein boerenhuisje met een buitendeur en een plm.50cm hoog hekje. Voor het huis een bankje. Tevens de mogelijkheid om achter het huis af te gaan. Op de gevel van het huis de naam BLOKHOEVE. Rechts wordt tweederde gedeelte ingenomen door de receptie en eenderde voor de ingang of poort met opschrift: CAMPING BLOKZICHT. De voorzijde van de receptie bestaat voor een groot gedeelte uit een loket dat kan gesloten worden, door een scharnierende luifel, die tijdens het spelen horizontaal kan staan. Op de balie een telefoontoestel. Verder een zitbankje, enkele vlaggen en een publicatiebord. Boven het loket: RECEPTIE HIER MELDEN. Ook hier de mogelijkheid om achter rechts af te gaan.

EERSTE BEDRIJF

Begin zomer

Als het doek opgaat staat Berend Blok, geleund op zijn hark, voor zich uit te staren naar de overkant. Hij is bezig met zijn tuintje. Rosalie en Christel achter rechts op. Beide zijn gekleed in een zomerjas of jack. Het is het begin van het seizoen en ze zijn gekomen om de zaak te inspecteren. Wanneer ze opkomen schrikt Berend en gaat half met zijn rug naar hen toe staan. Hij kijkt telkens wat wantrouwend over zijn schouder. De beide vrouwen hebben hem nog niet gezien. (LICHT RECHTS)

ROSALIE (*opgelucht*): Ha, eindelijk, Christel, we zijn weer thuis. Wil je wel geloven dat ik ieder jaar weer naar dit ogenblik verlang. (*controleert*) Zo te zien heeft alles de winter goed doorstaan.

CHRISTEL: Het ziet er op het eerste gezicht goed uit, moeder. Mijn indruk is dat er, zo te zien, niets bijzonders aan de hand is. (*wijst naar achter*) Kijk, de rozen zitten al weer in de knop.

ROSALIE: Dat betekent dat de zomer in aantocht is, kind. Er staat ons weer een hoop werk te wachten. (*klapt in haar handen*) Kom, we zullen de boel maar eens flink open zetten. Laat er maar eens een frisse wind door heen waaien.

CHRISTEL: Ga jij dan maar het eerst naar binnen. Ik ben als de dood voor muizen.

ROSALIE: Stel je niet aan, Christel. Zo'n klein beestje is bang voor jou dan jij voor hem. (*duwt haar opzij*) Ik zal wel eerst naar binnen gaan, bangrik. Doe jij ondertussen het luik maar open?

CHRISTEL (*zachtjes*): Pssst, moeder, niet kijken. Berend Blok staat weer naar ons te gluren. Hij is zogenaamd in zijn tuintje aan het harken, maar ik wed dat hij ons al lang gezien heeft. Hij wist zeker dat we vandaag terug zouden komen.

ROSALIE (*lacht vriendelijk en steekt haar hand op. Roept met haar handen om de mond*): Goede morgen, meneer Blok. Hoe is het met u? Bent u de winter goed door gekomen?

BEREND (*schrikt zogenaamd, onzeker*): Goede morgen, eh goed ja, het gaat wel. (*doet net of hij het in zijn rug heeft, zet de hark tegen de muur en haastig in huis af*)

CHRISTEL (*hoofdschuddend*): Ik begrijp niet waar jij de moed vandaan haalt om steeds weer aardig tegen die man te zijn. Ben je vergeten dat hij ons ieder seizoen weer probeert dwars te zitten? Hoeveel brieven heeft hij al niet naar de burgemeester geschreven. Alleen om te klagen dat hij zogenaamd overlast van ons ondervindt. Wij klagen

toch ook niet over zijn mestbult die stinkt; of over zijn strontvliegen als het een warme dag is.

ROSALIE: Kind, ieder jaar laat ik mij weer van de goede kant zien. Tenslotte zijn wij hier tien jaar geleden het laatst gekomen. Je moet niet vergeten dat de familie Blok hier al generaties lang woont.

CHRISTEL (*verongelijkt*): Dat geeft hem nog niet het recht om ons het leven iedere zomer weer opnieuw zuur te maken.

ROSALIE: Hij heeft er nog steeds moeite mee dat we hier zijn komen wonen. Ik kan het wel een beetje begrijpen.

CHRISTEL (*verwijtend*): Ja, toe maar, moeder, wees jij maar weer de minste. Toon jij maar weer je begrip. Jij bent veel te tolerant. (*strijdlustig*) Ik wist het wel. Als ik de baas was van Blokzicht, zou ik iedere zaterdagavond in de vakantie, hier een openluchtdisco organiseren. En dan, als afsluiting, om twaalf uur een groot vuurwerk zodat die ouwe zou liggen te trillen in zijn bedstee.

ROSALIE: Ja, zo kan ie wel weer, jongedame. (*resoluut*) Kom ik ga naar binnen om te kijken hoe de zaak de winter heeft doorstaan. Zet jij het luik even open?

CHRISTEL: Joehoe. (*Berend door de deur van zijn huisje op*)

ROSALIE (*als Christel het luik omhoog doet en vastgezet heeft gooit Rosalie een poetsdoek naar buiten*): Hier, pas op, een muis!

CHRISTEL (*gilt*): O nee! Ga weg, bah, jakkes. (*ziet dan de poetsdoek en lacht*) Hè bah, wat flauw, ik krijg je nog wel. (*Christel gooit de doek terug en wil afgaan als ze Berend ziet staan. Ze lacht overdreven lief tegen hem en wuift. Rechts achter af. Links licht*)

BEREND (*knikt minzaam tegen haar. Schudt zijn hoofd*): Wat moet ik daar nu mee? Ze zijn verdomme niet kwaad te krijgen. Altijd weer poeslief zwaaien, die snotneus. Over een paar weken begint het gesodemierter weer aan de overkant. Moet ik me weer een maand of vier ergeren aan die stadse kerels in hun achterlijke korte broeken met hun vrouwen met nog kortere rokjes. En maar achter elkaar aan rennen. Of ze niets anders te doen hebben. Recreanten worden ze genoemd. Nou, ik weet er wel een ander woord voor. (*gaat op zijn bankje zitten*) Berend, Berend, wat heb je voor tien jaar terug zitten slapen. (*schudt zijn hoofd*) Als ik toen beter had opgelet hadden ze me dat stuk grond nooit voor mijn neus weg kunnen kopen. En nu zit ik iedere zomer weer met dezelfde ellende. (*minachtend*) Recreanten, het zou me wat. (*Wout links achter op. Hij is burgerlijk sportief gekleed. Klaar om uit te gaan*)

WOUT: Morgen, pa. Lekker weertje, niet. Ik had het kunnen weten dat je hier was. (*belangstellend*) Ben je met je tuintje bezig?

BEREND: Natuurlijk ben ik met mijn tuin bezig. Als ik mij bij jullie niet

nuttig kan maken zoek ik zelf wel bezigheden.

WOUT: Je zou, als je wilt, toch ook in de moestuin aan het werk kunnen gaan.

BEREND: Heb je iets aan de ogen?

WOUT: Nee, hoe zo?

BEREND: Hoezo? Dan kwam je niet met van die domme voorstellen. *(schudt zijn hoofd)* Kun je nagaan hoeveel je aan je vader gelegen laat liggen. Je weet niet eens wat ik overdag aan het doen ben.

WOUT: Ja, sorry pa, ik ben niet van plan om je de hele dag in de gaten te houden. Daar heb ik het ook veel te druk voor.

BEREND: Ja, het is al goed. Ik bedoel alleen als je de moeite had genomen om even te kijken had je gezien dat de hele moestuin al klaar is. De groente is al gezaaid en de aardappelen zijn al gepoot. Straks ga ik als een vogelverschrikker op het land zitten om de boel de grond uit te kijken.

WOUT: Hè pa, wees nu niet altijd zo sarcastisch. Ik zou alleen willen dat je je zelf een beetje ontziet. Je hebt altijd hard gewerkt. Nu moet je net doen alsof je in de VUT bent. Dingen doen die je altijd graag had willen ondernemen. Ik bedoel, waar je vroeger nooit aan toe bent gekomen.

BEREND *(lacht)*: Dingen waar ik nooit aan toe ben gekomen, zeg je? Ha ha ha, jongen, ik zal je maar niet zeggen waar ik nooit aan toe gekomen ben, want dan geloof je me toch niet. *(weer op de sarcastische toon)* Ik heb nooit van die hoge eisen gesteld. Vroeger was een boer blij met hetgeen hij had.

WOUT *(ongeduldig)*: Vroeger, ja, daar hebben we het vandaag nog niet over gehad. Jonge jonge, wat een leven was dat, zeg. Jullie waren net kippen. Wakker worden als de haan kraaide en samen met die zelfde kippen weer op stok.

BEREND *(wuipt de laatste woorden weg. Verwonderd)*: Zeg, wat zie je er uit vandaag. Ga je tegenwoordig in je beste kleren op de trekker naar het land?

WOUT: Nee pa, dat wilde ik nu net aan je vertellen. Ik moet vandaag naar Zwolle voor een bijeenkomst van de boerenvakbond. Ik moet daar een vergadering leiden.

BEREND *(stuift op)*: Wat vertel je me nou? Naar Zwolle? Een vergadering leiden? Maar dat kan toch zo maar niet midden op de dag.

WOUT: Ik zou niet weten waarom dat niet kan. Er zijn ook nog andere dingen op de wereld dan de boerderij, pa. Ik zit in het bestuur, dus ik heb mijn verplichtingen.

BEREND *(kwaad)*: Praat jij over verplichtingen? Je verplichting ligt hier. Als je zo nodig vergaderen moet doe je dat maar in de avonduren. Een vakbond! 't Is me wat. Vroeger had je niet eens.....

WOUT (*valt hem ongeduldig in de rede*): Ja pa, vroeger; ik weet het wel. Luister nu eens even. Arie, de stagiair, is vandaag de hele dag hier. Ik heb alles al met hem door gesproken.

BEREND: Wat met Arie besproken! Die snotneus, wat weet die nu al van het boerenwerk.

WOUT: Pa, Arie zit in het derde jaar van de landbouwschool en kan zo langzamerhand geheel zelfstandig werken. Trouwens, ik wilde je net vragen of jij hem straks even wilt helpen met de

BEREND (*valt hem in de rede*): Ben je nu helemaal. Ik die snotneus helpen. Hoe noemde je dat zo even? Stasjere, flauwe kul. Boerenknechtje zal je bedoelen. Het zou eerder andersom moeten zijn. Hij moet mij om hulp vragen. (*Ans links achter op. Gekleed in sportieve spijkerkleding met een rode boerenzakdoek in het haar*)

ANS: Wat is dit in hemelsnaam weer voor een kabaal. (*verwijtend*) Kunnen jullie nu nooit eens praten zonder dat gekibbel? Jullie lijken wel een stel kwajongens.

BEREND: Je komt precies op tijd, Ans. Weet je dat hij de hele dag weg is? En je raadt nooit waarheen.

ANS: Naar Zwolle. Naar de vergadering van de vakbond. En na die tijd een diner met een bezoek aan een nachtclub.

WOUT (*niet begrijpend*): In Zwolle? Ik wist niet.. (*Ans stoot hem aan en knipoogt. Speelt het spelletje mee*) O ja, dat was ik helemaal vergeten. De nachtclub. Je zou met me mee moeten gaan, pa. Dan kom je nog eens buiten het dorp.

BEREND (*tot Ans*): En jij vindt dat goed? Zomaar de hele dag de hort op. Ik begrijp jou niet. Vroeger was ik blij dat ik zaterdagmiddags een rijksdaalder van mijn vrouw kreeg om een paar borrels te kopen.

WOUT: Vroeger? Ja hoor, daar gaan we weer.

BEREND (*wordt weer rustig*): Ach, waar bemoei ik mij ook mee. Ik heb de boerderij aan jou over gedragen, dus heb jij je eigen verantwoordelijkheden.

ANS: Bravo pa, zo kennen we je weer. Wout weet best wat hij doen en laten kan. En ik ben maar wat trots op mijn vakbondsman. (*kust hem*) En dat zou jij ook moeten zijn, pa.

BEREND: Moet ik trots zijn op hem? Nou, goed dan, hij zal wel weten waar hij mee bezig is.

WOUT: Wees maar gerust, pa, dat weet ik zeker wel. Goed, dan moet ik nu weg. Ik denk niet dat het laat zal worden vanavond. (*slaat zijn vader op de schouder*) En dat van die nachtclub was maar een grapje, hoor ouwe, anders had ik jou wel mee genomen. (*kust Ans*) Nou, dag vrouwtje van me, tot vanavond. (*links af*)

ANS (*kijkt hem vertederend na*): Wat zou je er van denken, pa als we

eerst eens bij mij koffie gingen drinken. Kunnen we weer eens even bijpraten, ouwe mopperkont.

BEREND: Ja, dat is een goed idee, Ans. Ach, je hebt ook wel gelijk. Ik ben soms ook wel onredelijk. Ik kan nog zo moeilijk afstand nemen van de boerderij.

ANS: Soms, zeg je? Ik vind dat je regelmatig onredelijk bent tegen Wout. De leiding van de boerderij is toch bij hem in goede handen. En aan Arie heeft hij een goede knecht. Dus helemaal geen reden om je zorgen te maken.

BEREND: En in jou heeft hij een vrouw uit duizenden getrouwd. Daar maak ik mij ook geen zorgen om, alleen ik..... eh..... (*aarzelend*) Vandaag zijn ze weer terug gekomen. Binnenkort begint het gesodemierter weer.

ANS (*niet begrijpend*): Wat is er met vandaag? Wat begint binnenkort weer?

BEREND (*stuift op*): Ze zijn er weer. Het gedonder van ieder jaar begint over een tijdje weer. Kijk maar naar de overkant. Dat verrekte luik staat al weer open.

ANS (*kijkt en lacht*): Maar pa toch. Daar zul je toch een keer aan moeten wennen. Dit gaat al tien jaar zo. Waarom heb je je er dan nog nooit bij neergelegd.

BEREND (*kwaad*): Omdat ik niet vergeten kan dat ik recht had op dat stuk grond. Het grensde nota bene aan mijn land. Dat ik heb zitten slapen destijds. Ik dacht dat het niet zo'n vaart zou lopen met dat vrouwtje uit de stad.

ANS: Maar je moet toegeven dat dat vrouwtje uit de stad slimmer was dan jij dacht. Het bleek wel degelijk een pienter za- kenvrouwtje te zijn.

BEREND: En dan een camping. Als ze er nog paarden op had laten lopen. Dan zou ik er na verloop van tijd nog wel vrede mee gehad kunnen hebben, maar een camping... nee, ik zal het nooit accepteren.

ANS: Ja pa, en je weet dat jij de enige bent van de familie die er moeite mee heeft. Je weet hoe Wout er over denkt. Hij heeft haar zelfs hulp aangeboden als er een problemen mochten zijn. En Greetje zal waarschijnlijk, als ze vakantie heeft, ook wel weer gaan helpen. En mij kun je ook niet verbieden om af en toe bij Rosalie te gaan buurten. Dus, Berend Blok, wees verstandig. Ga eens een keertje naar de overkant. Maak eens een praatje met Rosalie. Toon eens wat belangstelling. Misschien dat je dan heel anders over haar gaat denken.

BEREND (*beslist*): Nooit van mij leven, hoor je. (*mokkend*) En toch zal ik een manier vinden om.....

ANS (*valt hem resoluut in de rede*): Pa, ik waarschuw je. Als ik merk dat

je weer iets onderneemt om haar hier weg te pesten of bij de burgemeester gaat klagen over hinder, krijg je met mij te doen. (*pakt hem bij zijn arm*) Kom, we gaan koffie drinken. Ik wil er geen woord meer over horen. (*beiden links af*)

LICHT RECHTS. Even later Trui Schep rechts achter op. Ze is gekleed in een wat ouderwetse zomermantel en draagt een hoofddoek. Ze blijft eerst wat besluiteloos om de hoek van de receptie kijken en gluurt dan door het loket.

TRUI (*gilt met schelle stem door het loket*): Joehoe, is daar iemand? (*in zichzelf*) Ja, natuurlijk is daar iemand, anders stond de tent niet open. (*hard*) Hallo, mevrouw Rosalie. Bent u daar?

ROSALIE (*staat ondertussen achter haar*): Ja hoor, Trui, we zijn er weer.

TRUI (*schrikt*): Mens nog an toe, ik schrik me het lazerus. Ik blijf er bijna in.

ROSALIE: Dat moet je niet doen, Trui, ik zou niet weten wat ik zonder zo'n goeie hulp zou moeten beginnen. (*geeft haar een hand*) Dag Trui, hoe is het met je? Heb je de winterslaap uit?

TRUI: Dag mevrouw Rosalie. Goed, dank u wel. De winterslaap uit, zegt u; dat is te zeggen..... Als u het goed vindt ga ik er even bij zitten, dat praat makkelijker. (*wacht nergens op en gaat op het bankje zitten*)

ROSALIE: Neem de tijd, Trui, het seizoen is nog niet begonnen. Dat wil zeggen, ik kan deze zomer toch wel weer op je rekenen? Je hebt mijn brief toch ontvangen? Och, natuurlijk, wat dom van mij. Als je mijn brief niet had gekregen was je hier nu niet geweest.

TRUI: Ja, uw brief heb ik gekregen. En uw nieuwjaarskaart ook, nog bedankt. (*denkt even*) Waar was ik ook al weer gebleven? O ja. (*aarzelend*) Ja, kijk, de zaak zit zo...

ROSALIE: Wat wil je zeggen, Trui. Ik kan toch wel weer op je rekenen dit seizoen?

TRUI: Ja, eh ziet u, mevrouw Rosalie. Ik heb buiten het werk dat ik op de camping doe..... dat wil zeggen de potten schoonmaken en zo...

ROSALIE: Trui Trui, hoe vaak moet ik je dat nu zeggen. Je maakt geen potten schoon, maar ik heb je hier aan gesteld als toiletjuffrouw.

TRUI: Wat maakt dat nu uit. Dat is toch precies het zelfde. Pot- ten of toilet-potten, het scheelt maar een paar letters.

ROSALIE: Ja, dat is wel zo. Maar toiletjuffrouw klinkt, om zo te zeggen, wat netter. Maar wacht even, wat probeer je me nu eigenlijk duidelijk te maken?

TRUI: Ziet u, ik ben vorig jaar, toen het seizoen afgelopen was, bij Berend Blok gaan werken in de huishouding. Ik dacht, ach, waarom

niet. Zo'n man alleen kan best wat hulp gebruiken en dan heeft hij ook nog wat gezelschap. Nu heeft hij gevraagd of ik volgende maand hele dagen bij hem wil komen. Maar ik heb gezegd dat ik dat voorlopig niet wil.

ROSALIE: Zo zo, heeft Berend Blok je dat gevraagd. Dat is ook wel toevallig. Net nu het nieuwe seizoen begint.

TRUI: Daarom, mevrouw Rosalie, doe ik het ook niet. Ik werk al tien jaar bij u, daarom laat ik u niet in de steek. Ik heb gezegd dat ik halve dagen blijf werken. 's Morgens hier en 's middags aan de overkant. *(Willem Wagter links op. Hij heeft de laatste woorden van Trui gehoord)*

WILLEM: Allemachies Trui wat zul je het dan druk krijgen. Hou je helemaal geen tijd over om de laatste nieuwtjes uit het dorp te vertellen. Ik zeg goede morgen, dames. *(Willem heeft voor Rosalie een hele stapel post mee genomen en legt die op de balie. Hij geeft Rosalie een hand en houdt die wel erg lang vast zodat Rosalie deze voorzichtig los maakt en verlegen naar hem lacht)* Hallo Rosalie, hoe is het? Ik gokte het er op dat je vandaag hier zou zijn. Daarom heb ik al je post, die de laatste weken binnen is gekomen, maar mee genomen. *(kijkt naar Trui)* Kijk kijk, de grootste schoonheid van het dorp, op de boxer van de burgemeester na, is er ook. En Trui, verheug je je al weer op het potjes poetsen van de zomer.

TRUI: Mevrouw Rosalie, dat flikt hij nou altijd. Wacht maar, mannetje, als ik de kans krijg sodemieter ik nog eens een keer een fles bleekwater over je mooie uniform.

ROSALIE *(bestraffend)*: Toe Willem, moet je haar nu altijd zo jennen?

WILLEM *(verontschuldigend)*: Trui, neem me het niet kwalijk. Ik bedoel het niet zo. Je weet best dat ik een zwak voor je heb. *(Trui gaat opstaan)*

TRUI *(gunt Willem geen blik waardig. Tot Rosalie)*: Mevrouw Rosalie, ik zie u nog wel. Dan praten we wel verder. *(gaat naar de overkant en verdwijnt in Berends huisje)*

ROSALIE *(bestraffend)*: Je kunt het niet laten, hè? Waarom jaag je dat beste mens iedere keer weer tegen jou in het harnas, Willem?

WILLEM: Je hebt gelijk, Roosje, ik zal me in het vervolg proberen in te houden. Ik hoef haar alleen maar aan te kijken en ze zit al op de kast.

ROSALIE: Dan kijk je haar toch niet aan. *(slaat hem op de schouder)* En, vertel eens, heb jij je Roosje dan nog een beetje gemist deze winter?

WILLEM: Wat zou je denken, Rosalie? Natuurlijk heb ik je gemist. In de winter is het hier ook prachtig maar ook heel erg stil zonder jou en Christel.

ROSALIE: Dan moet je toch maar eens een keer naar de stad komen.

Ik heb je al eens uitgenodigd. Maar je hebt er nooit geen gehoor aan gegeven. *(als ze ziet dat Willem onrustig begint te worden, haastig)* Maar ik heb gezien dat je de zaak goed hebt gecontroleerd afgelopen winter. Het ziet er allemaal perfect uit. Wij staan te popelen om onze gasten weer te ontvangen.

WILLEM: Dat is fijn te horen, Rosalie. Ik heb een flinke stapel post bij me. Het is te hopen dat er flink wat reserveringen bij zullen zijn.

ROSALIE: Daar moeten we het uiteindelijk van hebben, Willem.

WILLEM: Wacht even, ik heb nog iets voor je. Deze brief is vanmorgen van het gemeentehuis bij ons gebracht. Aangetekend. *(overhandigt haar een grote enveloppe)* Als je hier even wilt tekenen. Ik heb precies dezelfde voor Berend Blok bij me. Daar moet ik straks ook nog naar toe. *(Rosalie tekent en legt de brief duidelijk zichtbaar apart op de balie)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto